

จังหวัดลำพูน

หมวด 1 ด้านการนำองค์การและความรับผิดชอบต่อสังคม

วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง”

พันธกิจ

1. ส่งเสริม ยกระดับ และพัฒนาหัตถกรรมในจังหวัดลำพูน ด้วยนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์
2. สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยมาตรฐานความปลอดภัยอย่างปราดเปรื่อง
3. สร้างมูลค่าเพิ่มและกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูนบนฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
4. ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในจังหวัดลำพูนอย่างเท่าเทียม
5. อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล
6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ยกระดับสรรถนะของบุคลากรให้มีคุณภาพ

ค่านิยม

มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีจิตบริการ ทำงานเป็นทีม

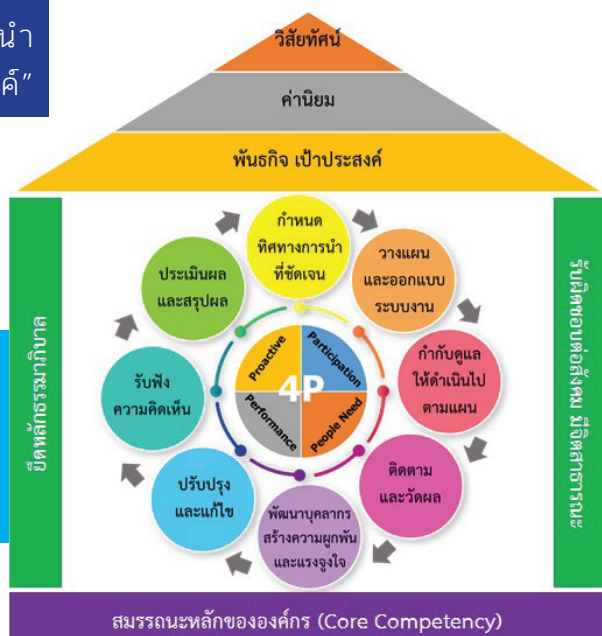
“จังหวัดลำพูน” เป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่สุดของภาคเหนือ มีพื้นที่ประมาณ 4,505.882 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,815,675 ไร่ มีประชากรรวมทั้งสิ้น 406,041 คน โดยมีสัดส่วนผู้สูงอายุในพื้นที่ถึงร้อยละ 22 ซึ่งเป็นอันดับสองของประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดสูงที่สุดในภาคเหนือ เนื่องจากศักยภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดในภาคอุตสาหกรรม ส่งผลให้จังหวัดมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP) มีมูลค่า GPP ณ ราคาประจำปี 2561 มีมูลค่ามากกว่า 56,837 ล้านบาท โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม สาขาการขนส่งและขายปลีก จึงนำมาสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ **“เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง”** โดยอาศัยกระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายอย่างสมดุลและโปร่งใส และยึดหลักการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดย “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผิดชอบ” เพื่อพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพ มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาพื้นที่แบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติ และนำความต้องการของประชาชน รวมไปถึงข้อมูลสภาพแวดล้อม ปิดความสามารถ ความท้าทายทั้งภายในและภายนอกทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ และทิศทางในอนาคต มาเป็นข้อกำหนดแนวทางริเริ่มให้มีจิตสำนึกรักและแทนคุณแผ่นดิน พัฒนาพื้นที่อย่างมีทิศทางและยั่งยืน เกิดเป็นแนวคิดของการพัฒนาร่วมกันที่ว่า **“การพัฒนาลำพูน ต้องมาจากวิถีชีวิต จารีตประเพณี ความเป็นอัตลักษณ์ที่แท้จริงของประชาชน และต้องอยู่บนพื้นฐานแห่งความสมดุลและยั่งยืน”** เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความสุข สามารถพัฒนา และช่วยเหลือตัวเองได้

“โมเดล 4P สู่ลำนพูนเมืองแห่งความสุข”

เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดลำนพูนบรรลุตามเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ในการเป็น “เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง” ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบนโยบายและหลักการทำงานในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด **“4P Model”** ได้แก่ **1) ทำงานเชิงรุก (Proactive)** โดยมองภาพอนาคตไปข้างหน้า กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน วางแผนรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาเชิงพื้นที่ผ่านการขับเคลื่อนภายใต้รูปแบบ **2) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation)** สร้างการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในลักษณะ “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผิดชอบ” ตั้งแต่ระดับผู้บริหารไปจนถึงระดับผู้ปฏิบัติ ตลอดจนภาคีเครือข่าย ทุกภาคส่วนการทำงานมุ่งเน้น **3) ผลสัมฤทธิ์ของผลงาน (Performance Excellent)** เป็นหลัก เน้นการร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติในลักษณะแนวระนาบมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาพื้นที่แบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติ ส่งเสริมให้มีการนำ “นวัตกรรมและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์”

มาใช้ในการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการ และพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อให้ตอบสนองกับ **4) ความต้องการของประชาชน (People needs)** รวมทั้งการมุ่งเน้นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ทั้งภาคเอกชนและภาคประชาชนในพื้นที่ที่มีความในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันผ่านกลไกการต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนจังหวัดลำนพูน (กรอ.) การจัดทำโครงการ/กิจกรรมเพื่อสังคม (CSR) ซึ่งอาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า 4P Model ก็คือการทำงานด้วย ความ **“รู้-รัก-สามัคคี”** ซึ่งจะนำไปสู่ **“การเข้าใจ-เข้าถึง-พัฒนา”** เพื่อให้จังหวัดลำนพูนเกิดการพัฒนาพื้นที่เป็นไปอย่างมีทิศทางและยั่งยืนไปสู่เป้าหมายเมืองแห่งความสุข

“สื่อสารถึงประชาชน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

จังหวัดลำพูน ได้กำหนดวิธีการ ช่องทาง สาระสำคัญ และความถี่ของการสื่อสารของแต่ละกลุ่มบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์การ ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มภาคเอกชน และกลุ่มภาคประชาชน เพื่อสร้างให้เกิดความเข้าใจ รับฟังความคิดเห็นและปัญหา เพื่อจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาร่วมกัน และเกิดความผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในจังหวัดลำพูน

1) ภาครัฐ เช่น การประชุมหัวหน้าส่วนราชการ การประชุมนายอำเภอ สภากาแฟ และจังหวัดเคลื่อนที่ เพื่อเป็นการสื่อสารสร้างความเข้าใจในนโยบายการพัฒนา ทิศทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐทั้งในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น รวมไปถึง การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และหารือในแนวทางการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในพื้นที่

2) ภาคเอกชน เช่น การเข้าเยี่ยมเยียนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม เพื่อพบปะรับฟังปัญหาและอุปสรรค ร่วมหาทางออก และแก้ไขปัญหาร่วมกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างภาครัฐและเอกชน ในจังหวัด ทำให้จังหวัดลำพูนไม่มีปัญหาเรื่องแรงงานต่างด้าวที่รุนแรง

3) ภาคประชาชน เช่น การพบปะประชาชนในโครงการเข้าวัดปฏิบัติธรรมในวันพระ ที่จะหมุนเวียนไปในทุกวัด การจัดรายการวิทยุ “แป๋ปอเมืองอุ้งเรื่องหละปูน” ประจำทุกวันศุกร์ ที่เผยแพร่ไปยังวิทยุชุมชนครอบคลุมทุกอำเภอ เพื่อบอกเล่าถึงภารกิจที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการระหว่างสัปดาห์ รวมถึง การตอบข้อซักถามของผู้รับชม/รับฟัง ที่แสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางออนไลน์

“Unit School พัฒนาคูณ”

เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินการของจังหวัดลำพูน การพัฒนาบุคลากร และผู้นำในอนาคตเป็นประเด็นสำคัญยิ่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัด และคณะผู้บริหารให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาตนเองในหลากหลายวิธี ทั้งจากภายนอก และภายในองค์กร เช่น การเรียนรู้ด้วยตนเอง การติดตามหัวหน้างาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การฝึกอบรม การมอบหมายงานเป็นโครงการ/กิจกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ จังหวัดลำพูนยังได้ กำหนดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถ่ายทอดความรู้ระหว่างคนในองค์กร ในรูปแบบ **“Unit School”** เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล ทำให้บุคลากรสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ในการปฏิบัติงานจนงานสำเร็จได้ดีกว่าเดิม และใช้เวลาในการเรียนรู้ในระยะสั้น โดยไม่ใช้งบประมาณ

“ผลลัพธ์ความสำเร็จของการนำองค์การ”

จากบทบาทการนำของผู้บริหารจังหวัดลำพูน ที่มุ่งเน้นประโยชน์สุขของชาวลำพูน โดยการรับฟัง วิเคราะห์ปัญหาความต้องการ และการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อสร้างให้เกิดความยั่งยืนในจังหวัด ผ่านโครงการสำคัญต่าง ๆ อย่างมากมาย ดังนี้

1) ลำพูน ECO TOWN (เมืองนิเวศ)

จากเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดลำพูนไปสู่เมืองเชิงนิเวศ (Eco Town) ผู้บริหารได้ใช้กลไกในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเป็นประธานในการบริหารงานเชิงพื้นที่ ทำงานร่วมกับคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล ที่ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน สภาอุตสาหกรรม หอการค้า ภาคประชาชน ทำหน้าที่ในการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาของเสียในแหล่งชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรม จนนำมาสู่การกำหนดแผนกิจกรรม **“โครงการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial)”** เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหลือใช้จากอุตสาหกรรมไปสู่การเป็น **“ลำพูนจังหวัดสะอาด”** โดยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างความรู้ในการคัดแยกขยะมูลฝอยจำนวน 50 ครั้งให้ครอบคลุมทุกตำบล และขยายผลให้ครอบคลุมทุกครัวเรือนในเรื่องของการจัดการคัดแยกขยะ และลดปริมาณขยะเปียกและขยะอันตราย โดยทุกกระบวนการผู้บริหารของจังหวัดจะร่วมดำเนินการตั้งแต่บ้านพักของผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอทุกอำเภอ เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับกำนันผู้ใหญ่บ้าน

และผู้นำในระดับต่าง ๆ จนสามารถประกาศเป็นจังหวัดปลอดขยะเปียกเป็นจังหวัดแรกของประเทศไทยในปี 2560 และขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเต็มรูปแบบ ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยและค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการขยะมูลฝอยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2560 สามารถลดค่าใช้จ่าย 15,330,09 บาท/ปี และในปี 2561 ได้ขยายผลไปสู่เป้าหมายที่ท้าทายในการลดขยะประเภทโฟม “ลำพูนเมืองสะอาด ปราศจากโฟม” โดยเพิ่มกระบวนการประสานความร่วมมือจากผู้ประกอบการ ร้านค้าส่ง ห้างสรรพสินค้า ซึ่งทำให้สามารถลดค่าใช้จ่าย 5,514,641.28/ปี นำไปสู่การได้รับรางวัลชนะเลิศ “จังหวัดสะอาด” สองปีซ้อน

2) เมืองนวัตกรรมสร้างสรรค์

จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงและมีอัตลักษณ์ในสินค้าหัตถกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์สิ่งทอ โดยเฉพาะ**ผ้าไหมทอยกดอกลำพูน**และผ้าฝ้ายที่สร้างชื่อเสียงและสร้างรายได้ให้กับจังหวัดลำพูนมายาวนาน เพื่อให้การขับเคลื่อนจังหวัดลำพูนสู่วิสัยทัศน์ “เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง” ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาให้เป็น **“เมืองหัตถนวัตกรรมสร้างสรรค์” (Creative Craft Innopolis)** โดยได้กำหนดนโยบายการ “สืบสาน รักษา พัฒนาและต่อยอด” โดยใช้นวัตกรรมตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ โดยมี “Cluster ด้านเศรษฐกิจ” ขับเคลื่อนและดำเนินงานตาม **“โครงการส่งเสริมและพัฒนาหัตถนวัตกรรมสร้างสรรค์ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่สากล”** ร่วมกับ ภาศิการพัฒนาศาสตร์ ได้แก่ สถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรร่วมกันพัฒนาเพิ่มมูลค่าและเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับกลุ่มหัตถกรรมของลำพูนและใช้กลไก **“CLUSTER สิ่งทอลำพูน”** ในการขับเคลื่อนภาคประชาชน

ซึ่งผลจากการขับเคลื่อนนี้ ทำจังหวัดลำพูนยกระดับมาตรฐานและมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สิ่งทอลำพูนให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลได้ ผู้ประกอบการฯ มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น โดยมียอดจำหน่ายในปี 2561-2562 เฉพาะกลุ่มหัตถกรรมมีมูลค่ากว่า 2,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 72.74 ของยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์รวมของจังหวัดลำพูนเพิ่มขึ้นร้อยละ 35 อย่างต่อเนื่อง 2 ปีติดต่อกัน

3) ชุมชนพอเพียง เพียงใจ

นอกจากความมุ่งมั่นในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร และภาคการท่องเที่ยว จังหวัดลำพูนยังคงมุ่งเน้นการสนับสนุนชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยอาศัยกลไกความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในพื้นที่ ดังตัวอย่าง **“การจัดสร้างบ้านชุมชนเพียงใจ (ชุมชนค้อยยะ)”** อันเป็นผลสืบเนื่องจากการประชุมหารือในประเด็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ ในตำบลบ้านกลาง จำนวน 19 ครุฑเรือน ซึ่งประสบปัญหาความเดือดร้อนด้านที่ดิน และที่อยู่อาศัยมีสภาพทรุดโทรม สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม และคุณภาพชีวิตไม่ดี จังหวัดลำพูนจึงได้ดำเนินงานผ่านคณะทำงานเฉพาะกิจขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาชุมชนค้อยยะ เทศบาลตำบลบ้านกลาง

และได้กำหนดโครงการบ้านพอเพียงชนบทที่ชุมชนค้อยยะ ดำเนินงานภายใต้แนวคิด **“บ้านเดียวกัน”** ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนต่าง ๆ ในการสร้างบ้าน และพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น พัฒนาระบบสวัสดิการสังคม ส่งเสริมการออมเงิน สร้างความรู้ในป้องกันความรุนแรงภายในครอบครัว การเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม สร้างรายได้เสริม ส่งเสริมการปลูกผักสวนครัว รวมถึงการวางระบบจัดการขยะในชุมชนใหม่ การปรับพื้นที่ชุมชนให้เหมาะสม มีพื้นที่พักผ่อน เป็นต้น รวมทั้งเปลี่ยนชื่อชุมชนใหม่จากที่คนทั่วไปเรียกว่า ชุมชน ค้อย ยะ เปลี่ยนเป็น **“ชุมชนพอเพียง เพียงใจ”**

“จังหวัดลำพูน โดยการนำของผู้ว่าราชการจังหวัดที่มุ่งมั่นให้เกิดความยั่งยืนในระบบการนำในการขับเคลื่อนและพัฒนาจังหวัดไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ “เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง” ตามแนวทางการทำงานแบบ 4P Model ผ่านกลไกประชารัฐ และใช้ประโยชน์ขีดความสามารถของจังหวัดลำพูน ตลอดจนการมุ่งมั่นสนับสนุนชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี จนเกิดเป็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน เช่น ลำพูน ECO TOWN (เมืองนิเวศ) เมืองหัตถกรรมสร้างสรรค์ และชุมชนพอเพียง เพียงใจ”

